

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/475/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118206204
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:2118206204.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: H. L., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, so sídlom Krátka 1, 903 01 Senec, dieťa rodičov: matka - L. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XX, XXX XX V., a otec - M. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX E., bytom H. XXX, XXX XX R., adresa na doručovanie V. XX, XXX XX R., v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 17.08.2018, č.k. 37P/212/2018-21, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 17.08.2018, č.k. 37P/212/2018-21 maloletú H. L., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len "maloletá"), zveril do osobnej starostlivosti otca, uložil matke povinnosť platiť výživné na maloletú v sume XXX eur mesačne k rukám otca vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred počnúc dňom rozhodnutia. Otcovi uložil povinnosť podať na súd v lehote do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia návrh na konanie vo veci samej. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie takto rozhodol, keď vychádzajúc z návrhu otca a správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, o rodinných pomeroch a zisťovania názoru maloletej zo dňa 16.08.2018, mal za osvedčené splnenie zákonných predpokladov odôvodňujúcich okamžitý zásah do pomerov účastníkov formou neodkladného opatrenia v otcom navrhovanom smere. Uviedol, že potreba bezodkladnej úpravy pomerov zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti a môže pretrvávať aj po určité dlhšie časové obdobie. Keďže maloletá žije už určitý čas spolu so svojim otcom a podľa jej vyjadrenia sa k matke kvôli jej manželovi, ktorý ju údajne sexuálne obťažoval už vrátiť nechce, mal súd prvej inštancie splnené podmienky pre bezodkladnú úpravu pomerov neodkladným opatrením. V danom prípade súd prvej inštancie vychádzal zo správy kolízneho opatrovníka, ktorý prešetril pomery v rodine a konštatoval vhodné podmienky otca pre starostlivosť o maloletú, ako aj vytvorené blízke citové väzby medzi maloletou a otcom. Súd prvej inštancie mal za to, že hoci tvrdenia maloletej o sexuálnom obťažovaní zo strany manžela matky neboli osvedčené, existuje možná obava z ohrozenia psychického zdravia maloletej, ak by zostala v osobnej starostlivosti matky, ktorá žije so svojim manželom, čomu nasvedčuje aj okolnosť, že maloletá musela navštevovať kvôli tejto skutočnosti psychologičku. Matke uložil povinnosť podľa § 366 CMP, platiť výživné na maloletú v nevyhnutnej miere sumou 100 eur mesačne k rukám otca, z dôvodu zabezpečenia základnej výživy a potrieb maloletej, nemajúc za preukázané plnenie si vyživovacej povinnosti na maloletú zo strany matky dobrovoľne. Zároveň súd uložil otcovi povinnosť podať samostatný návrh na súd o úpravu výkonu rodičovských práv a

povinností voči maloletej v zmysle § 336 ods. 1 veta prvá CSP. Vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, § 331 ods. 1, § 336, zák. č. 160/15 Z.z. Civilný sporový príadok (ďalej CSP), § 366, § 367 ods. 1, 2, 3, zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový príadok (ďalej CMP), čl. 5 Zákona o rodine, o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu, vo výroku ktorým súd prvej inštancie určil matke povinnosť platiť na maloletú výživné v nevyhnutnej miere, podala odvolanie matka. Odvolaciemu súdu navrhla uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a výživné na maloletú určiť minimálnou sumou. Uviedla, že výživné vo výške 100 eur mesačne je nedôvodné, pretože výživa maloletej u otca nie je nijako ohrozená. Uviedla, že aj keď rodinné prídavky na maloletú sú vyplácané k jej rukám, tieto posielala na účet maloletej, ktorej tak od júna 2018 posielala spolu sumu 30 eur mesačne, otcovi ako výživné na maloletú sumu 30 eur mesačne.

4. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový príadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu matky nie je možné vyhovieť. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

5. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, proti ktorému podala matka odvolanie len vo výroku o výživnom na maloletú, odvolací súd dopĺňa, že neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa spravidla dokazovanie nevykonáva, súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie mal za to, že boli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom všetky námietky, ktoré matka uviedla v odvolaní bude môcť uplatniť v konaní vo veci samej. K dôvodom odvolania matky odvolací súd dodáva, že tieto nemajú vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže matka v odvolaní nepreukázala, že by na výživu maloletej prispievala v dostatočnom rozsahu. Tieto bude zisťovať súd prvej inštancie v konaní vo veci samej, v ktorej po vyhodnotení vykonaného dokazovania rozhodne. Prispievanie na výživu a potreby maloletej matkou v rozsahu 30 eur ktoré posielala na účet maloletej, nie je možné vyhodnotiť, ako dostatočné plnenie si vyživovacej povinnosti vzhľadom na náklady maloletej zodpovedajúce jej veku a štúdiu. Tu je potrebné zdôrazniť, že rodinné prídavky, sú štátnou sociálnou dávkou, ktorá patrí rodičovi, ktorý sa o dieťa osobne stará. Súd prvej inštancie správne určil výživné v nevyhnutnej miere na zabezpečenie základných potrieb maloletej, pričom výška výživného bude ustálená v konaní vo veci samej, v ktorom súd bude zisťovať možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, ako aj odôvodnené potreby maloletej, pričom môže zohľadniť aj vecné plnenia poskytované matkou v prospech maloletej, ktoré budú pravidelné a budú smerovať na uspokojenie odôvodnených potrieb maloletej (ako poplatky a náklady spojené s návštevou školy, náklady na oblečenie, obuv, drogériu kozmetiku, vreckové a iné).

6. Odvolací súd s poukazom na uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil.

7. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

8. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

1. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 17.08.2018, č.k. 37P/212/2018-21 maloletú Viktoriu Królikovú, nar. 29.11.2003 (ďalej len "maloletá"), zveril do osobnej starostlivosti otca, uložil matke povinnosť platiť výživné na maloletú v sume 100 eur mesačne k rukám otca vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred počnúc dňom rozhodnutia. Otcovi uložil povinnosť podať na súd v lehote do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia návrh na konanie vo veci samej. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie takto rozhodol, keď vychádzajúc z návrhu otca a správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, o rodinných pomeroch a zisťovania názoru maloletej zo dňa 16.08.2018, mal za osvedčené splnenie zákonných predpokladov odôvodňujúcich okamžitý zásah do pomerov účastníkov formou neodkladného opatrenia v otcom navrhovanom smere. Uviedol, že potreba bezodkladnej úpravy pomerov zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti a môže pretrvávať aj po určité dlhšie časové obdobie. Keďže maloletá žije už určitý čas spolu so svojím otcom a podľa jej vyjadrenia sa k matke kvôli jej manželovi, ktorý ju údajne sexuálne obťažoval už vrátiť nechce, mal súd prvej inštancie splnené podmienky pre bezodkladnú úpravu pomerov neodkladným opatrením. V danom prípade súd prvej inštancie vychádzal zo správy kolízneho opatrovníka, ktorý prešetril pomery v rodine a konštatoval vhodné podmienky otca pre starostlivosť o maloletú, ako aj vytvorené blízke citové väzby medzi maloletou a otcom. Súd prvej inštancie mal za to, že hoci tvrdenia maloletej o sexuálnom obťažovaní zo strany manžela matky neboli osvedčené, existuje možná obava z ohrozenia psychického zdravia maloletej, ak by zostala v osobnej starostlivosti matky, ktorá žije so svojím manželom, čomu nasvedčuje aj okolnosť, že maloletá musela navštevovať kvôli tejto skutočnosti psychologičku. Matke uložil povinnosť podľa § 366 CMP, platiť výživné na maloletú v nevyhnutnej miere sumou 100 eur mesačne k rukám otca, z dôvodu zabezpečenia základnej výživy a potrieb maloletej, nemajúc za preukázané plnenie si vyživovacej povinnosti na maloletú zo strany matky dobrovoľne. Zároveň súd uložil otcovi povinnosť podať samostatný návrh na súd o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletej v zmysle § 336 ods. 1 veta prvá CSP. Vec právne posúdil podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, § 331 ods. 1, § 336, zák. č. 160/15 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), § 366, § 367 ods. 1, 2, 3, zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), čl. 5 Zákona o rodine, o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu, vo výroku ktorým súd prvej inštancie určil matke povinnosť platiť na maloletú výživné v nevyhnutnej miere, podala odvolanie matka. Odvolaciemu súdu navrhla uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a výživné na maloletú určiť minimálnou sumou. Uviedla, že výživné vo výške 100 eur mesačne je nedôvodné, pretože výživa maloletej u otca nie je nijako ohrozená. Uviedla, že aj keď rodinné prídavky na maloletú sú vyplácané k jej rukám, tieto posíela na účet maloletej, ktorej tak od júna 2018 posíela spolu sumu 30 eur mesačne, otcovi ako výživné na maloletú sumu 30 eur mesačne.

4. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu matky nie je možné vyhovieť. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil a vyvodil z nej aj správny záver. V odvolaní neboli uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali za následok zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

5. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, proti ktorému podala matka odvolanie len vo výroku o výživnom na maloletú, odvolací súd dopĺňa, že neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa spravidla dokazovanie nevykonáva, súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Neodkladné opatrenie vychádza z pomerov a okolností, ktoré existujú v čase rozhodovania. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie mal za to, že boli splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, pričom všetky námietky, ktoré matka uviedla v odvolaní bude môcť uplatniť v konaní vo veci samej. K dôvodom odvolania matky odvolací súd dodáva, že tieto nemajú vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, keďže matka v odvolaní nepreukázala, že by na výživu maloletej prispievala v dostatočnom rozsahu. Tieto bude zisťovať súd prvej inštancie v konaní vo veci samej, v ktorej po vyhodnotení vykonaného dokazovania rozhodne. Prispievanie na výživu a potreby maloletej matkou v rozsahu 30 eur ktoré posíela na účet maloletej, nie je možné vyhodnotiť, ako dostatočné plnenie si vyživovacej povinnosti vzhľadom na náklady maloletej zodpovedajúce jej veku a štúdiu. Tu je potrebné zdôrazniť, že rodinné prídavky, sú štátnou sociálnou dávkou, ktorá patrí rodičovi, ktorý sa o dieťa osobne stará. Súd prvej inštancie správne určil výživné v nevyhnutnej miere na zabezpečenie základných potrieb maloletej, pričom výška výživného bude ustálená v konaní vo veci samej, v ktorom súd bude zisťovať možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, ako aj odôvodnené potreby maloletej, pričom môže zohľadniť aj vecné plnenia poskytované matkou v prospech maloletej, ktoré budú pravidelné a budú smerovať na uspokojenie odôvodnených

potrieb maloletej (ako poplatky a náklady spojené s návštevou školy, náklady na oblečenie, obuv, drogériu kozmetiku, vreckové a iné).

6. Odvolací súd s poukazom na uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, pričom podľa ods. 2 citovaného ustanovenia poukazuje na správne právne závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa stotožnil.

7. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

8. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).